

Κόσμος και...μη

Επιμέλεια **ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ**

ΤΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ενθουσιασμός στους Λίμπεραλ, ανακούφιση για τους Εργατικούς

ΔΙΑΨΕΥΤΗΚΑΝ ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΣ ΤΟΥ ΜΕΡΝΤΟΚ

Συγχαρητήρια στους φίλους Λίμπεραλ αναγνώστες μας για την επιτυχία του κόμματός τους στις εθνικές εκλογές του Σαββάτου, με την ευχή να επαληθευτούν οι προσδοκίες τους για τον Τόνι Αμποτ, αλλά παρακαλώ κι' εσείς να σεβαστείτε το δικό μου πόνο που δεν περιμένω τίποτε από τον νεοεκλεγέντα πρωθυπουργό, αφού ούτε μεγαλοεπιχειρηματίας είμαι, ούτε πλούσια σύζυγο έχω που αν γεννήσει θα εισπράξει \$75.000 μπαξίς από τον αυστραλό φορολογούμενο. Οπωσδήποτε, όμως, δικαιολογημένος ο ενθουσιασμός των Λίμπεραλ για τη νίκη τους, έστω αν δεν ήταν όσο μεγάλη είχαν προβλέψει οι Κασσάνδρες της δημοσιογραφίας στον εκδοτικό σταύλο του Ρούπερτ Μέρντοκ με 40 έδρες(!) διαφορά στα πρωτοσέλιδα τους. Γι' αυτό, άλλωστε, είναι δικαιολογημέ-

νη και η ανακούφιση των Εργατικών με το εκλογικό αποτέλεσμα, αφού με 55 και πλέον βουλευτές έχουν τη δυνατότητα ν' ασκήσουν δυναμική αντιπολίτευση

Το περασμένο Σάββατο παρακο-

λούθησα την καταμέτρηση των ψήφων στο κρατικό κανάλι ABC, όπου ο έμπειρος δημοσιογράφος Κέρι Ο'Μπράιεν είχε προσκεκλημένους τον Λίμπεραλ γερουσιαστή, Αθα Συνοδινό, πιθανό υπουργό Οικονομι-

κών στην κυβέρνηση Αμποτ και τον Εργατικό πρώην υπουργό Αμυνας, Στίβεν Σμιθ.

Το πρώτο πράγμα που φάνηκε όταν άρχισε η καταμέτρηση των ψήφων ήταν πως διαψεύτηκε πανηγυρικά η πρόβλεψη των φυλλάδων του Μέρντοκ για δήθεν «σφαγή» των Εργατικών στα δυτικά προάστια του Σίδνεϊ και το Κουίνσλαντ όπου θα έχαναν τις έδρες ακόμη και ο Κέβιν Ραντ με τον πρώην Θησαυροφύλακα Γουέιν Σουάν!

Σήμερα δεν θ' ασχοληθώ λεπτομερώς με τ' αποτελέσματα των εκλογών, που θα διαβάσετε σ' άλλες σελίδες της εφημερίδας μας, απλά θα αναφερθώ σε μερικές παρατηρήσεις μου γύρω από τους έλληνες υποψήφιους και την εκλογική διαδικασία χωρίς βία και νοθεία σ' αυτή την τυχερή χώρα.

Η ΓΡΑΒΑΤΑ ΤΟΥ Κ. ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ

Σωστά ή λάθος, πιστεύω πως ο κ. Αθα Συνοδινός ήταν ο αρχιτέκτονας της επιτυχημένης πολύχρονης πρωθυπουργίας του Τζον Χάουαρντ σαν έμπιστος σύμβουλος του και διευθυντής του γραφείου του. Επιβεβαιώθηκαν, άλλωστε, από το γεγονός πως μόλις απεχώρησε ο κ. Συνοδινός, έχασε τις εκλογές και τη βουλευτική έδρα του ο κ. Χάουαρντ, που θα έπρεπε να εγκαταλείψει την πολιτική μαζί με τον κ. Συνοδινό για ν' αποφύγει την ταπεινωτική ήττα στις εκλογές του 2007.

Το περασμένο Σάββατο ο κ. Συνοδινός ήταν σοβαρός, μετρημένος στις εκτιμήσεις του για το αποτέλεσμα των εκλογών, χωρίς φανφαρονισμούς και θριαμβολογίες, μάλιστα είπε ότι τον ικανοποίησε το γεγονός πως δεν καταστράφηκε το Εργατικό Κόμμα, επειδή μια ισχυρή αντιπολίτευση είναι καλή και για την κυβέρνηση. Είναι μια θέση που πάντα υποστηρίζω για την ανάγκη ισχυρής αντιπολίτευσης, αλλά εκείνο που έβγαζε μάτι ήταν η εντυπωσιακή... γαλανόλευκη γραβάτα του κ. Συνοδινού που έστω και άθελά του έστειλε το μήνυμα της ελληνικής ταυτότητάς του. Ο κ. Συνοδινός τιμά το ελληνικό όνομά και παρά τις δυσόιωνες προβλέψεις, πιστεύω πως όχι μόνο θα επανεκλεγεί γερουσιαστής, αλλά και θα παίξει σπουδαίο ρόλο στην πρωθυπουργική πορεία του Τόνι Αμποτ, αν αυτός ακούσει προσεκτικά τις συμβουλές του κ. Συνοδινού και όχι τού... Άλαν Τζόουνς, ή τού Μέρντοκ. Τον τελευταίο, φυσικά, είναι κομμάτι δύσκολο ν' αγνοήσει ένας πολιτικός χωρίς να μείνει άνεργος!

Ο ΝΙΚΟΛΑΣ ΒΑΡΒΑΡΗΣ

Στο Σίδνεϊ, ο δήμαρχος Κόγκακα και υποψήφιος των Λίμπεραλ στην έδρα Μπάρτον, Νικόλας Βαρβαρής, έκανε την έκπληξη και πιθανόν να κερδίσει επιτυχάνοντας στροφή 6,8% υπέρ των Λίμπεραλ, σχεδόν διπλάσια από το 3,5% του κόμματός του στη ΝΝΟ. Ο κ. Βαρβαρής έδωσε σκληρή μάχη σε μια Εργατική βουλευτική έδρα που από το 1996 ανήκε στον πρώ-

ην υπουργό Δικαιοσύνης, Ρόμπερτ Μακλέλαντ και θα παρακολουθούμε μ' ενδιαφέρον την καταμέτρηση των ψήφων. Όταν γράφονταν αυτές οι γραμμές, μόνο μερικές δεκάδες ψήφοι τον χώριζαν από τον Εργατικό αντίπαλό του.

ΜΑΡΙΑ ΒΑΜΒΑΚΙΝΟΥ ΚΑΙ ΣΟΦΙΑ ΜΙΡΑΜΠΕΛΑ

Στη Μελβούρνη, δυο Ελληνίδες, δημοφιλείς και ελληνόψυχες, έδωσαν τις δικές μου μάχες για να επανεκλεγούν στο εθνικό κοινοβούλιο. Η Εργατική Μαρία Βαμβακινού εξασφάλισε την νίκη για πέμπτη συνεχή φορά και η Σοφία Μιραμπέλα (Πανοπούλου) πιστεύεται ότι θα επικρατήσει τελικά αν και αντιμετωπίζει δυσκολίες από ανεξάρτητη αντίπαλό της.

ΣΤΙΒ ΓΕΩΡΓΑΝΑΣ

Στη Νότια Αυστραλία το Εργατικό Κόμμα έχασε μόνο μια έδρα, αλλά πολύ σημαντική, με την ήττα τού δραστήριου συμπατριώτη μας, Στιβ Γεωργανά, στο Χάιντμαρς. Πρόκειται για μεγάλο πλήγμα για την ομογένεια, επειδή ο κ. Γεωργανάς δούλευε ακούραστα με τις κυρίες Μιραμπέλα και Βαμβακινού για την προστασία των ομογενειακών και εθνικών συμφερόντων στα ανώτατα κέντρα αποφάσεων στην Καμπέρα και η απουσία του από το Κοινοβούλιο ασφαλώς θα είναι αισθητή για το Εργατικό Κόμμα και τον Ελληνισμό στην Αυστραλία.

ΦΡΙΛΙΓΚΟΣ ΚΑΙ ΣΟΥΡΗΣ

Δύο ακόμη έλληνες υποψήφιοι δίνουν μάχη για την πολιτική ζωή τους, ο Εργατικός, κ. Πίτερ Φριλίγκος (Peter Freeleagus), στην έδρα Καπρίκωρνια τού Κουίνσλαντ και ο Λίμπεραλ, Γιώργος Σουρής, στην έδρα Μπάτμαν τής Μελβούρνης και ίσως να πρόκειται για συνωνυμία με τον Γιώργο Σουρή, τον παλαίμαχο πολιτικό και υπουργό στη πολιτειακή κυβέρνηση Μπάρι Ο' Φάρελ. Ο κ. Φριλίγκος προηγείται στις ψήφους και πιθανόν να κερδίσει την έδρα, ενώ ο κ. Σουρής μάλλον θα χάσει την μάχη που αναμένεται να κερδίσει ο Εργατικός αντίπαλός του.

ΗΓΕΤΕΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Κάποιος που δεν γνώριζε το εκλογικό αποτέλεσμα θα πίστευε ότι νικητής ήταν ο Κέβιν Ραντ όταν πήγε σε συγκέντρωση οπαδών του το Σάββατο βράδυ για να παραδεχτεί την ήττα τού Εργατικού Κόμματος. Χαρούμενος, άνετος και μπροστά σ' ένα ενθουσιώδες ακροατήριο, ο κ. Ραντ άρχισε μια σωστή ομιλία για να εμψυχώσει τους «πιστούς» με αναφορές στην ιστορική πορεία τού Εργατικού Κόμματος και τα μεγάλα επιτεύγματά του σαν ένα προοδευτικό μεταρρυθμιστικό κίνημα. Ο κ. Ραντ, μόνο την τελευταία βδομάδα θυμήθηκε τις αρχές και τα επιτεύγματα των Εργατικών, βάζοντας το κάρτο μπροστά από το άλογο, αλλά η ομιλία του εξελίχθηκε σε ανυπόφορη φλυαρία και πιστεύω ότι έχασε περισσότερους ακροατές από αυτούς που κέρδισε.

Ο θριαμβευτής των εκλογών, Τόνι Αμποτ, στην ομιλία αποδοχής με αοριστολογίες δεν μπόρεσε ν' αποφύγει την κακία σε μια στιγμή θριάμβου του που έπρεπε να δείξει μεγαλοθυμία απέναντι στους ηττημένους, οι οποίοι εκπροσωπούν εκατομμύρια Αυστραλούς, λέγοντας χαιρέκακα πως το Εργατικό Κόμμα είχε τους λιγότερους ψηφοφόρους στην ιστορία του. Όμως δεν ήταν το μόνο ατόπημα, αφού υποσχέθηκε πως θα είναι πρωθυπουργός για όλους τους Αυστραλούς, ενώ έχει ήδη δώσει δείγματα ότι πρώτο του μέλημα θα είναι οι μεγάλες επιχειρήσεις και οι μεγαλοκυρίες. Οι «οικονομίες» στα κρατικά έξοδα που ανακοίνωσε περιέχουν μόνο περικοπές επιδομάτων και υπηρεσιών που αφορούν τους εργαζόμενους και τις μικρές επιχειρήσεις.

Κατά τη γνώμη μου, ο Κέβιν Ραντ δεν είναι Γκοφ Ουίτλαμ, ούτε ο Τόνι Αμποτ είναι Μπομπ Μέντζις. Πρόκειται για πολιτικούς ηγέτες «περιορισμένης ευθύνης», αλλά ευτυχώς ο Κέβιν έφυγε και ο Τόνι ελπίζουμε να μάς διαψεύσει για το καλό τού έθνους, επειδή με τρομάζει η χρεοκοπία των νεοφιλελευθέρων στις ΗΠΑ με τους Ρεπουμπλικάνους και στην Ευρώπη με τους τραπεζίτες τής Ε.Ε.

με την άγια προστατίδά τους Αγκελα Μέρκελ.

Η ΔΙΧΟΝΟΙΑ ΣΚΟΤΩΝΕΙ

Το πρόβλημα για τους Εργατικούς δεν είναι πια οι εκλογές, αλλά η ανασυγκρότηση, αφού τώρα μοιάζει με ένα τσουνάμι χάλια ύστερα από τις παιδαριώδεις κόντρες ανάμεσα στην Γκίλαρντ και τον Ραντ που παραμέρισαν πολλά και σημαντικά επιτεύγματα. Ο Ραντ έσωσε τη χώρα από την διεθνή οικονομική κρίση και σήμερα μάς ζηλεύει για την κατάσταση της οικονομίας μας, ενώ η Γκίλαρντ κατάφερε ν' αντέξει επί τρία χρόνια τις ανελέητες επιθέσεις από την αντιπολίτευση, με δεκάδες νόμους και ιστορικές μεταρρυθμίσεις όπως την ασφάλιση ατόμων με αναπηρίες και το σχέδιο Γκόνσκι για τα σχολεία.

Όμως, η διχόνοια σκοτώνει στη πολιτική και η βεντέτα των δύο αυτών, ήταν η κύρια αιτία τής εκλογικής ήττας που εκμεταλλεύτηκαν οι μαέστροι τής παραπληροφόρησης για να παρασύρουν ένα εκλογικό σώμα που δεν έχει καταλάβει πως τώρα πληρώνει πολύ λιγότερα για να εξοφλήσει το σπίτι του, πως το ποσοστό πληθωρισμού είναι μικρότερο από 3% και το ποσοστό ανεργίας στο 5,7%.

Οι Εργατικοί πρέπει να βρουν έναν νέο αρχηγό κοινής αποδοχής που θα ενώσει το κόμμα για να κερδίσει την εμπιστοσύνη των πολιτών. Ηδη ακούγονται κάποια ονόματα όπως τού Μπιλ Σόρτεν και του Ανθονι Αλμπανίζ και νομίζω πως ο Σόρτεν με υπαρκτό τον Αλμπανίζ ίσως είναι η ιδεώδης λύση, αν και υπάρχουν άλλοι νέοι ταλαντούχοι που θα έρθει η σειρά τους.

ΤΖΟΥΛΙΑ ΓΚΙΛΑΡΝΤ

Καλά, δεν έχει όρια η υποκρισία, για να μην πω αλπητεία των κολάκων τού κατεστημένου, που αφού την υπονόμισαν με συκοφαντίες, την εξουτέλισαν με ύβρεις και δολοφόνισαν τον χαρακτήρα τής Τζούλια Γκίλαρντ, τώρα τα τζογλάνια χύνουν κροκοδείλια δάκρια και εγκωμιάζουν την αναμφισβήτητη αξιοπρέπειά της που είχαν καταρρακώσει. Οι αδιάντροποι ελεεινοί.